

med Hensyn til Jernbanedriften — intet Memnesse er hidtil faldet paa, at den ikke skulde være Administrationens Sag — saaledes forekommer det mig, at her er en Narfagslighed, som gjør, at man vil kunne lade sig nøie med at lade Administrationen give de herhen hørende Bestemmelser, og det saa meget mere, som jeg ikke veed, at der nogenstunde har været ført Klage over Misbrug af den Administrationen indrømmede Myndighed. Dette er altsaa Grunden til, at jeg heller ikke kan modtage det Underændringsforslag, der er stillet til mit Ændringsforslag. Det forekommer mig, at Alt, hvad der er af Lovgivningssemne i dette Spørgsmaal, indeholdes i Lovforslaget; som det er forelagt fra Regeringens Side og godkjendt af det andet Thing. Det eneste virksomme Lovgivningssemne, der findes med Hensyn til disse Bestemmelser, er nemlig efter min Mening Bøernes Fastsættelse, Bestemmelsen om, at den Slags Sager ikke skulle afgjøres administrativt, men derimod gennem Dom, samt en mere almindelig Bemyndigelse til at give saadanne Bestemmelser, som jeg kun kan betragte som rene Politiforanstaltninger. Jeg maa desuden ogsaa anse det for urigtigt at begrænse Loven til blot at angaa Etenolie. Jeg tillod mig allerede igaar at sige, at man ved at indskrænke Loven, saaledes som man her har gjort, i høi Grad svækker den Myndighed, Administrationen ikke kan undvære, naar den skal være ansvarlig for, at de Bestemmelser, som ere nødvendige til Ordens og Sikkerheds Tilveiebringelse i Havnene og ved deres Benyttelse, træffes og haandheves. Jeg tilstaar, at jeg ikke havde ventet mig en saadan Modstand som den, der her er bleven reist; i saa Tilfælde vilde det have været meget ulogt af mig, at meddele Thinget og dermed Verden de Banskfeligheder, som der hidrører fra de nærværende Bestemmelser, men som ikke hidtil have været sølte, fordi Folk ikke have kjendt dem. Man har anset det for at være en Sag, hvormed der ikke var nogenformhelt Lov; men efter at Lov nu er reist gennem mit eget Lovforslag, ser jeg ikke rettere, end at man vil udsætte Administrationen for idelige Kraftlever, idelige Banskfeligheder, naar den vil hævde Overholdelsen af de Foranstaltninger, den anser sig forpligtet til at foreskrive. Man vil ganske vist se, at der flæber i det Mindste visse formelle Mangler ved den Myndighed, Administrationen hidtil har udøvet, og naar man ikke her vil give mig Myndighed i det Omfang, jeg har forlangt, kan jeg ikke se Andet, end at Havnebestyrelsen, med Indenrigsministeren i Spidsen, saa at sige, staar værgeløs lige over for Modvillie af de Folk, som maatte have Interesse af eller Lyst til at sætte sig op imod Foranstaltningerne. Disse ere mine Grunde, mine Herrer, hvorfor jeg har ønsket, at denne Sag paany blev Gjenstand for Deres Overveielse, og jeg tillader mig indstændig at bede Dem, om at vedtage det af mig stillede

Ændringsforslag uden det dertil stillede Underændringsforslag.

Bajer: Jeg tror at kunne udtale saavel paa min egen som paa mine 3 ærede Medforslagsstilleres Vegne, at det har overrasket os noget, at den ærede Minister ikke har kunnet tage imod det Forslag, vi have stillet, da det virkelig viser en saa stor Smøbekommen. Man maatte dog antage, at den ærede Minister derved havde faaet al den Bemyndigelse, som var nødvendig, indtil Sagen kunde komme under en grundigere Overveielse, hvilket jo ikke behøver at være længere end om trent et halvt Aar. Af de Anker, den ærede Minister fremsførte imod Lovforslaget, saaledes som det i dette Dieblif foreligger som vedtaget igaar, vil den ene falde bort ved Vedtagelsen af vort Underændringsforslag, idet Loven derved udstrækkes fra kun at gjælde for Kjøbenhavns Havn til ogsaa at gjælde andre Havne. Den høitærede Minister har i Dag gjentaget den anden Anke, nemlig at det ikke skulde være muligt at give en Lov med almindelige reglementariske Bestemmelser. Jeg havde ikke indtil igaar havt Velilighed til at undersøge denne Sag næriere; men jeg har siden igaar sammenlignet de Havneeglementer — dermed mener jeg Reglementer til Ordens Overholdelse i Havne — som vi have, forsaavidt det har været mig muligt at finde dem paa de Steder, hvor man søger saadanne. Jeg tør ikke bestemt benegte, at jeg ikke muligvis kan have overset Et eller Andet; men jeg har havt til Veiledning de Bemærkninger, som fulgte med Lovforslaget, da det den 6te denne Maaned blev forelagt i det andet Thing. Der staar deri, at der af Indenrigsministeriet er blevet udsærdiget en stor Mængde saadanne Reglementer; men jeg har ikke kunnet finde flere end to foruden det meget tvivlsomme for Kjøbenhavn. Det ene af disse to gjælder for 41 Kjøbstæder og det andet for Nørre-Sundby. Jeg har senere sammenlignet disse to Reglementer; og jeg har da fundet, at de paa Lidt nær ere enslydende Paragraf for Paragraf og Ord for Ord. Heraf synes det meget klart at fremgaa, at det ikke vil have nogen Banskfelighed at udbringe almindelige Bestemmelser. Naar jeg igaar udtalte, at der var Forskel imellem en almindelig Lov og en Lov med almindelige Bestemmelser, mente jeg naturligvis dermed, at jeg anser det for umuligt at give almindelige udtømmende Bestemmelser for alle mulige Tilfælde; men ved en Lov med almindelige Bestemmelser forstaar jeg en Lov, hvori der er optaget saadanne Bestemmelser, som ere fælleds for alle Steder, og som overlader til Fastsættelse ved Reglementer den nærmere Ordning af, hvad der maatte være særligt paa hvert enkelt Sted. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa, hvilke disse Bestemmelser ere. Naar man sammenligner de to nævnte Reglementer med det tvivlsomme Reglement for Kjøbenhavns Havn,